

(Kort bemærkning).

Anne-Marie Meldgaard (S):

Jeg ved altså ikke, om det her er et spørgsmål om, hvorvidt man skal erkende det ene eller det andet. Det her er et spørgsmål om holdninger, og jeg synes, det er forkert fra Folketingets talerstol at gå ind i enkeltsager og sagsbehandling.

For mig handler det om, at man kan bruge de systemer, der er i det offentlige, og det er jo ikke forbudt i dag at bruge privathospitaler. Det, der for mig er vigtigt i den her sammenhæng, er at fastholde, at det er amterne, der har ansvaret for, at sundhedssystemet og ventelisterne bliver administreret, at man visiterer derfra og så bruger de systemer, der er.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Henriette Kjær som ordfører.

Henriette Kjær (KF):

I Det Konservative Folkeparti mener vi, at alle midler skal sættes ind i kampen mod ventelister. De store menneskelige omkostninger, det kan have at være længerevarende syg, er ofte unødvendige og urimelige. Derfor ønsker vi med dette forslag at lukke op for, at kommunerne får mulighed for at betale for privatbehandling af deres borgere og selvfølgelig også af kommunens ansatte, for uanset om vi kan lide det eller ej, er det offentlige efterhånden en stor arbejdsgiver. Daglig tager mange kommunalt ansatte på arbejde og udfører deres job for det offentlige. Det kan være hjemmehjælpere, vejarbejdere, ingeniører, HK'ere osv., og fælles for dem er, at de kan blive syge.

Jobbet som f.eks. hjemmehjælper er hårdt, og netop den gruppe er ramt af mange sygedage, men også andre kommunalt ansatte kan få dårlig ryg, dårligt hjerte eller andet, der gør, at de ikke kan passe deres arbejde i en periode.

I det private erhvervsliv kan arbejdsgiveren betale for den ansattes sygdomsbehandling. Det kan man gøre af mange årsager. Måske er det en beslutning, virksomheden har taget om at hjælpe deres ansatte hurtigst muligt tilbage på jobbet og sikre dem en hurtig sygdomsbehandling. Måske har de ganske enkelt brug for en nøglemedarbejder. Det kan være svært at undvære en medarbejder, og det gør man nu til dags på grund af de alt for lange ventetider i det offentlige sygehusvæsen.

Det kan være en højt placeret funktionær, men der kan også være tale om en specialarbejder, der er så specifikt uddannet, at der er et me-

get stort behov for at have ham på arbejdspladsen.

Vi vil jo gerne have, at det offentlige arbejdsmarked ligner det private. De offentligt ansatte skal have gode vilkår, god efteruddannelse og de samme udviklingsmuligheder som dem i det private erhvervsliv. Hvorfor skal der så ikke være lige vilkår i dette tilfælde? Hvis en god kommunalchef gerne vil holde på sine medarbejdere og sikre dem gode vilkår, hvorfor skal han så ikke have mulighed for det?

Kommunerne bruger årligt 7,4 mia. kr. på sygedagpenge. Det er et astronomisk beløb, vi bruger på syge mennesker, vi kunne gøre raske. Nogle af de penge kunne altså spares, hvis vi var villige til at lade bare nogle af de offentligt ansatte blive behandlet privat eller i udlandet.

Hvis man så også fjernede den tåbelige regel om, at modtagere af arbejdsgiverbetalte sundhedsydelse skal betale skat af deres såkaldte gode, ville meget være nået.

Ud over at betale for sygdomsbehandling for sine ansatte, bør kommunen også have mulighed for at betale for behandling af kommunens borgere generelt. De enkelte kommuner bruger som før nævnt hvert år enorme summer på at udbetale sygedagpenge til folk, der ville være fuldt ud arbejdsdygtige, hvis bare de kunne blive behandlet for deres sygdom.

Hvis en kommune kan se ud af sagsbehandlingen, at en borger nemt kunne blive opereret og komme tilbage til sit job, ville meget jo være sparet for den syge og for det offentlige generelt, både det amtslige sundhedsvæsen og den kommunale kasse. Den udgift, der ville være forbundet med behandling, er ofte langt mindre, end hvad kommunen skal udbetale i sygedagpenge.

Så burde alle jo være glade. Patienten bliver rask, kommunen sparer penge, det private behandlingssted får øget aktivitet og presset på de offentlige sygehuse lettes.

Men nu er loven altså indrettet på en sådan måde, at det ikke kan lade sig gøre for kommunerne at sende deres borgere til privat behandling, og det vil vi gerne lave om på. Vi mener, at kommunerne bør have det redskab, som det er at kunne sende sine medarbejdere og medborgere til behandling privat for derved at få dem i aktivitet igen hurtigst muligt.

Det er også vigtigt for os at få sagt, at det offentlige sygehusvæsen skal være sin opgave voksen, at vi hele tiden skal sætte ind på at gøre det offentlige sygehusvæsen endnu bedre, end det er i dag.